

(Martin Gergelčík) Keď človek vynaložil všetko úsilie a námahu, aby odvrátil nepriaznivé okolnosti, ktoré doliehajú na život, ocitne sa v stave „zúfalstva“. Čo ďalej? Mám ešte nádej? Jedno príslovie hovorí: Nádej zomiera posledná. Ale je to skutočne tak i vtedy, keď stojíme zoči-voči ťažkostiam, ktoré prináša život? Evanjelium nám predstavuje situáciu zúfalého otca. Kto vlastne potrebuje pomoc. Otec alebo syn? Ježiš sa viac zaujíma o zúfalého otca ako o chlapca. Vstupuje s ním do rozhovoru a pýta sa na syna. Tak privádza otca k viere, ktorá „môže všetko“.

Môžeme si predstaviť, ako na toho muža vážne hľadí: „Ver mi. Pozri, Boh, ktorý je všemohúci, je uprostred vás.“ Nekonáme niekedy podobne aj my? Obraciame sa na Ježiša, aby vzal problém do svojich rúk? Alebo až keď sme na dne? Ježiš neprišiel iba konať zázraky a riešiť beznádejné prípady. Jeho poslaním bolo, aby sme v ňom spoznali Boha, ktorý nezabudol na svoj ľud, stále nás miluje a teraz je mám bližšie ako kedykoľvek predtým.

(Zamyslenie pre východný obrad z [Časopisu Slovo](#).)